

List do Rzymian

Rozdział 4

1. Co więc, powiemy, spotkało Abrahama, naszego przodka według cielesnej natury? 2. Bo jeśli Abraham został uznany za sprawiedliwego z uczynków mógłby mieć chlubę, ale nie u Boga. 3. Bowiem co mówi Pismo? A Abraham uwierzył Bogu i zostało mu to policzone ku sprawiedliwości. 4. Zaś temu, co się trudzi, zapłata nie jest liczona z łaski ale z powodu długu. 5. A temu, co się nie trudzi, ale wierzy dzięki Temu, co uznaje bezbożnego za sprawiedliwego jego wiara jest liczona ku sprawiedliwości. 6. Tak jak i Dawid mówi o dziękczynieniu człowieka, któremu Bóg liczy sprawiedliwość bez uczynków: 7. Bogaci, których bezprawie zostało darowane i których winy zostały przykryte; 8. bogaty mąż, którego grzechu Pan nie policzy. 9. Więc to bogactwo jest tylko dla obrzezanych, czy i dla nieobrzezanych? Bo mówimy, że wiara została policzona Abrahamowi ku sprawiedliwości. 10. Zatem jakiemu Abrahamowi została policzona? Temu, który był w obrzezaniu, czy w nieobrzezaniu? Otóż, nie w obrzezaniu ale w nieobrzezaniu. 11. I otrzymał dany przez Boga znak obrzezania pieczęć sprawiedliwości z owej wiary, tej w nieobrzezaniu, aby stał się on ojcem wszystkich wierzących pośród nieobrzezanych, aż do zaliczeniu i im sprawiedliwości. 12. Ale też ojcem obrzezanych, nie tylko z powodu obrzezania; ale tych, co posuwają się śladami wiary naszego ojca Abrahama, tej w nieobrzezaniu. 13. Bo Abrahamowi, czy też jego potomstwu, nie przez Prawo została dana obietnica, że jest on dziedzicem porządku ale przez sprawiedliwość wiary. 14. Gdyż jeśli dziedzice są z Prawa zostaje zniweczona wiara oraz unieważniona obietnica. 15. Bo Prawo sprawia gniew; natomiast gdzie nie ma Prawa, tam nie ma także przestępstwa przeciw Prawu. 16. Dlatego z wiary by przez łaskę; żeby była mocną obietnicą dla całego potomstwa, nie tylko tego z Prawa, ale i z wiary Abrahama, który jest ojcem nas wszystkich 17. Jak napisano: Wyzaczyłem cię ojcem wielu narodów, przed obliczem Boga, któremu uwierzył. Boga, co ożywia umarłych oraz zaprasza nieżyjące dopóki jest żyjące. 18. Abraham wbrew nadziei uwierzył dla nadziei, aby stał się ojcem wielu narodów, według tego co jest powiedziane: Tego rodzaju będzie twoje potomstwo. 19. Także nie był słabym wiarą i już nie patrzył na swoje obumierające ciało (będąc około stuletni), i obumarłe łono Sary. 20. A co do obietnicy Boga nie został zachwiany brakiem zaufania, lecz umocniony wiarą oddał chwałę Bogu, 21. zostawszy przekonany, że co obiecał, jest też zdalny uczynić. 22. I dlatego zostało mu to policzone ku sprawiedliwości. 23. Ale, że zostało mu policzone nie jest napisane z powodu jego samego; 24. ale także z powodu nas, którym ma to być policzone. Owym wierzącym w Tego, co wskrzesił z martwych Jezusa, naszego Pana. 25. On został oddany w ofierze z powodu naszych fałszywych kroków oraz został wskrzeszony w celu uznania nas za sprawiedliwych.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012